

मंडमानः ॥ इतिरामाभि० वा० कि० दशमः सर्गः ॥ १० ॥ ॥३॥ इदानीं वालिनो बलमाह ॥ रामस्येति ॥ वचनं वालिवधविषयं ॥ १ ॥ राघवं प्रशशंसेत्युक्तं तां प्रशंसामाह ॥ असंशयमिति ॥ २ ॥ पौरुषं बलवैभवं ॥ वीर्यं परसंहारशक्तिः ॥ धृतिः रणे धैर्यं ॥ ३ ॥ अनुदिते सूर्ये कामति ब्राह्मणे मुहूर्ते उत्थायेति शेषः ॥ ४ ॥

इत्यार्षे श्रीम० वा० कि० दशमः सर्गः ॥ १० ॥ ॥४॥ रामस्य वचनं श्रुत्वा हर्षपौरुषवर्धनं ॥ सुग्रीवः पूजयांचक्रे राघवं प्रशशंस च ॥ १ ॥ असंशयं प्रज्वलितैस्तीक्ष्णैर्मर्मातिगैः शरैः ॥ त्वंदहेः कुपितो लोकान्युगांत इव भास्करः ॥ २ ॥ वालिनः पौरुषं यत्तद्यच्च वीर्यं धृतिश्च या ॥ तन्ममैकमनाः श्रुत्वा विधत्स्व यदनंतरं ॥ ३ ॥ समुद्रात्पश्चिमात्पूर्वदक्षिणादपि चोत्तरं ॥ कामत्यनुदिते सूर्ये वाली व्यपगतक्लमः ॥ ४ ॥ अग्राण्या रुद्धशैलानां शिखराणि महान्त्यपि ॥ ऊर्ध्वमुत्पात्य तरसा प्रतिगृह्णाति वीर्यवान् ॥ ५ ॥ बहवः सारवंतश्च वनेषु विविधाद्रुमाः ॥ वालिना तरसा भग्नावलं प्रथयतात्मनः ॥ ६ ॥ महिषो दुंदुभिर्नाम कैलासशिखरप्रभः ॥ बलं नागसहस्रस्य धारयामास वीर्यवान् ॥ ७ ॥ सर्वीर्योत्सेकदुष्टात्मा वरदानेन मोहितः ॥ जगाम समहाकायः समुद्रं सरितां पतिं ॥ ८ ॥ ऊर्मिमंतमतिक्रम्य सागरं रत्नसंचयं ॥ मम युद्धं प्रयच्छेति तमुवाच महार्णवं ॥ ९ ॥ ततः समुद्रो धर्मात्मा समुत्थाय महाबलः ॥ अब्रवीद्वचनं राजन् सु रंकालचोदितं ॥ १० ॥ समर्थो नास्मि ते दातुं युद्धं युद्धविशारद ॥ श्रूयतां त्वभिधास्यामि यस्ते युद्धं प्रदास्यति ॥ ११ ॥ शैलराजो महारण्येतपस्वि शरणं परं ॥ शंकरश्च शूरो नाम्ना हिमवानिति विश्रुतः ॥ १२ ॥ महाप्रस्रवणो पेतो बहुकंदरनिर्झरः ॥ स समर्थस्तव प्रीतिमतुलां कर्तुमर्हति ॥ १३ ॥ तं भीतमिति विज्ञाय समुद्रमसुरोत्तमः ॥ हिमवद्वनमागम्य शरश्चापादिवच्युतः ॥ १४ ॥

ऊर्ध्वमुत्पात्य कंदुकवदिति भावः ॥ ५ ॥ ६ ॥ महिषस्तद्रूपधरः ॥

॥ ७ ॥ ८ ॥ ऊर्मिमंतं ऊर्मिमत्वाद्याकारवंतं समुद्रमतिक्रम्य विगणय्य तं तदधिष्ठातृदेवतामुवाच ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥